

Uitspraak Raad van Tucht

Kenmerk RBT:2022:001

klachtnummer 6988.01.08.039.16

uitspraakdatum: 3 februari 2022

Uitspraak van de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag

inzake de klacht van

L, te LL (hierna te noemen: klager) tegen

S, kantoorhoudend te **SS** (hierna: beklagde)

1. Loop van het geding

1.1 Klager heeft op 9 februari 2021 bij de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad) een klacht voorzien van bijlagen ingediend tegen beklagde.

1.2 De op grond van artikel 9 van het Reglement Tuchtrechtspraak RB (hierna: het RTRB) voorgestelde mediation is afgewezen.

1.3 Beklaagde heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend.

1.4 Klager heeft op verzoek van de Raad op 22 april 2021 op de voet van artikel 10, negende lid van het RTRB, schriftelijk nadere inlichtingen verschaft, voorzien van bijlagen.

1.5 Klager heeft een conclusie van repliek met bijlagen ingediend. Beklaagde heeft een conclusie van dupliek met bijlage ingediend.

1.6 Partijen beschikken over de hiervoor vermelde stukken.

1.7 De mondelinge behandeling van de klacht heeft op digitale wijze plaatsgevonden te Den Haag op de zitting van de Raad van 7 december 2021. Daarbij zijn via een beeldverbinding verschenen en gehoord klager bijgestaan door B, alsmede beklagde bijgestaan door P.

1.8 Van het verhandelde ter zitting zijn op de voet van artikel 12, vijfde lid, van het RTRB geluidsopnamen gemaakt.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de stukken van het dossier en hetgeen over en weer door partijen is gesteld en niet of onvoldoende is weersproken, neemt de Raad, als vaststaand, de navolgende feiten en omstandigheden in aanmerking.

2.1 Beklaagde is als belastingadviseur werkzaam te SS en is als lid van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Vereniging) als "RB" ingeschreven. Hij verricht zijn werkzaamheden als senior-belastingadviseur bij 'Z' vestiging SS (hierna: Z).

2.2 V (hierna: V) is bestuurder en enig aandeelhouder van A (hierna: A). A was tot eind 2013 enig aandeelhoudster van C (hierna: C).

2.3 V en A zijn reeds jarenlang cliënt bij beklagde/Z. C was dat tot eind 2013 ook.

2.4 Klager was bestuurder en enig aandeelhouder van RL (hierna: RL).

2.5 Op 1 november 2013 heeft klager in zijn hoedanigheid van bestuurder/aandeelhouder van RL aan C geschreven:

"Betreft: openstaande rekeningen RL ten bedrage van € -- Geachte V,

Hierbij bevestig ik als directeur aandeelhouder van RL dat bij niet nakoming van het voldoen van genoemde openstaande facturen door RL ik persoonlijk garant sta. Het streven is de rekeningen voor 01 maart 2014 te hebben voldaan.

Bij vragen of verzoeken om informatie over bijvoorbeeld de voortgang verzoek ik u contact met ondergetekende op te nemen."

2.6 C is op 31 december 2013 geliquideerd en ontbonden omdat de bedrijfsresultaten als gevolg van de economische crisis tot nihil waren gereduceerd. Ten tijde van haar liquidatie had C een vordering op RL groot € --.

2.7 Door of op naam van RL zijn in de periode 1 januari 2014 tot en met 26 juni 2014 betalingen gedaan ter aflossing van de in 2.6 bedoelde schuld. Op 26 juni 2014 bedroeg de restantschuld van RL nog € --.

2.8 Op 6 oktober 2015 is RL in staat van faillissement verklaard.

2.9 Op 22 oktober 2015 is namens C bij de curator in het faillissement van RL, D, ter verificatie een vordering aangemeld. De curator heeft die vordering op 12 november 2015 afgewezen omdat C reeds per 31 december 2013 bij gebrek aan baten is ontbonden.

2.10 Op 18 november 2015 heeft beklagde op verzoek van V aan de curator in het faillissement van RL , onder meer geschreven:

“Van V, de directeur van (de ontbonden) C en van A, heeft u informatie ontvangen over de vordering op RL

Deze vordering is in december 2013 door C overgedragen aan A in het kader van de ontbinding van eerstgenoemde vennootschap. Alle rechten en verplichtingen van C zijn in dat kader overgenomen door A De overname van de vordering is alleen niet betekend aan RL

Wij verzoeken u de vordering alsnog op te nemen op de lijst van erkende crediteuren. (...)”

2.11 De curator heeft de vordering van A niet erkend omdat er geen akte van cessie was van de vordering van C op RL aan A.

2.12 Op 22 maart 2018 heeft beklagde in een brief aan klager geschreven:

“Op verzoek van V, de bestuurder van A, welke enig aandeelhouder en bestuurder was van C, delen wij u mede dat alle rechten en verplichtingen van C in het kader van de ontbinding van deze vennootschap onder algemene titel zijn overgegaan naar A

De vordering op RL, welke schuld u heeft genomen, is derhalve overgegaan op A De ontbinding van genoemde vennootschap heeft er niet toe geleid dat u van uw betalingsverplichting bent ontheven.

Wij zien derhalve geen enkele reden waarom u zich rechtsgeldig zou kunnen onthouden van betalingen aan A”

2.13 In reactie daarop heeft de advocaat van klager, B, namens klager in een brief van 29 maart 2018 aan beklagde onder meer geschreven:

“In eerste instantie is door uw cliënt gesteld dat de vordering door haar van C is overgenomen (cessie), wat door cliënt is betwist, en nu stelt u dat deze onder algemene titel is overgegaan (zoals bij een overname). Cliënt heeft zijn twijfels of een van beide daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. Bewijs hiervan is niet geleverd. Cliënt stelt zich dan ook op het standpunt dat een eventuele schuld aan C niet meer bestaat, omdat die B.V. niet meer bestaat.”

2.14 Op 7 juni 2018 heeft beklagde in een brief aan de advocaat van klager onder meer geschreven:

“In reactie op uw schrijven d.d. 29 maart 2018 inzake opgemelde kwestie deel ik u het volgende mede.

Uw cliënt heeft zich persoonlijk garant gesteld voor de schulden van RL jegens C blijkens bijgaande kopie d.d. 1 november 2013.

Uit dat schrijven blijkt overduidelijk dat uw cliënt, vanwege de jarenlange zakelijke relatie met V, er voor zou zorgen dat de schulden zouden worden betaald. Hij verklaart zelf persoonlijk garant te willen staan.

Er ontstaat bij mij de indruk dat uw cliënt onder zijn belofte uit wil komen door allerlei oneigenlijke argumenten aan te dragen. Zo zijn de vorderingen en schulden van C over gegaan naar A In verband met een fiscale procedure is dat onomstotelijk komen vast te staan. Als het nodig is zal ik de ontbinding echter ongedaan maken.

De conclusie dat de schuld niet meer bestaat omdat er geen schuldeiser meer zou zijn is derhalve onhoudbaar en sowieso al onzinnig.

(...)

Concluderend houden wij uw cliënt aan zijn belofte om de schulden te voldoen. Een man een man, een woord een woord.

Mocht u cliënt hieraan geen gehoor geven dan zullen wij de vordering in handen geven van een deurwaarder.”

2.15 Omdat geen betaling door klager volgde, heeft V namens A klager gedagvaard ten aanzien van de vordering waarvoor klager zich volgens V garant had gesteld.

2.16 Tijdens de zitting van de kantonrechter op 28 oktober 2020 heeft V een akte van cessie van de vordering van C aan A overgelegd, waarvan ter zitting is komen vast te staan dat deze is geantedateerd. V en klager zijn daarop ter zitting van de kantonrechter overeengekomen dat V zijn vordering jegens klager intrekt en een bedrag van € -- aan klager zal betalen.

2.17 Op 1 december 2020 heeft de advocaat van klager aan beklagde onder meer geschreven:

“Klacht

(...)

Procedure

Uw cliënte heeft cliënt gedagvaard ten aanzien van bovenstaande vermeende vordering en in die procedure heb ik namens cliënt het voornoemde verweer gevoerd. Ter zitting heeft uw cliënte erkend dat de akte van cessie achteraf is opgesteld en dat de akte aldus geantedateerd was.

Opmerkelijk hierbij was, dat uw cliënte enkele keren expliciet aangaf dat er op uw instructie/advies geantedateerd was. C was op het moment van het opstellen en ondertekenen van de akte van cessie reeds ontbonden en kon een eventuele vordering niet meer overdragen. Om de overdracht toch nog te kunnen regelen, ook vanwege fiscale belangen aldus uw cliënte, is de akte gedateerd op 31 december 2013.

Verwijtbaar handelen

Niet alleen hebt u uw cliënte geïnstrueerd, althans geadviseerd, om valsheid in geschrifte te plegen, maar vervolgens hebt u zich namens uw cliënte ingespannen om op basis van dit valselijk opgemaakte document een betaling van cliënt te verkrijgen, terwijl u wist dat uw cliënte geen vordering had op cliënt. (...)

Aansprakelijkheid

Namens cliënte stel ik u hierbij aansprakelijk voor de schade die cliënt heeft geleden als gevolg van uw ernstig verwijtbaar en onrechtmatig handelen, (...)"

2.18 In een e-mail van beklagde aan de advocaat van klager van 7 december 2020 schrijft deze onder meer:

"V heeft gaandeweg de procedure die hij voerde zelf een akte van cessie opgesteld die hij heeft geantedateerd. Dat was geheel zonder mijn medeweten en buiten mij om. Van de hele procedure die liep was ik, nogmaals, niet op de hoogte. V heeft mij gezegd dat hij uw aantijgingen volkomen onterecht en buitensporig vond en dat hij tijdens de procedure nooit heeft gezegd dat ik de akte heb opgesteld, dan wel hem zou hebben aangezet om die te antedateren, en dat hij dat onder ede zal willen verklaren. Verder ben ik helemaal geen partij in de kwestie en bovendien heeft de rechter bepaald dat beide partijen niets meer van elkaar te vorderen te hebben."

2.19 Klager heeft vervolgens op 9 februari 2021 bij de Raad de onderhavige klacht ingediend tegen beklagde. Beklagde heeft daarop een verweerschrift ingediend. Bij het verweerschrift is een verklaring gevoegd, kennelijk gedateerd 21 maart 2021, van V welke luidt:

"Hierbij mijn uiteenzetting aangaande het traject welke ik gedaan heb met het opstellen van de akte van cessie. Op het verweerschrift van de advocaat van L betreffende de vordering van de C aan RL kwam ik de akte van cessie tegen, welke voor mij geheel onbekend voorkwam.

Om te informeren wat een akte van cessie was heb ik contact opgenomen met de S van Z, deze beantwoorde mij dat een akte van cessie bij het opheffen van een B.V. de baten en schulden overgedragen worden aan de hierin ingevoerde B.V. In de veronderstelling dat er geen lopende vorderingen dan wel schulden open stonden is in overleg de C uitgeschreven bij de KvK. Zonder een akte van cessie hiervoor op te stellen.

Op het internet heb ik hierop een akte van cessie opgezocht en gedownload en deze zonder enige bemoeienis van dhr. Scholden of wie dan ook ingevuld met de datum van opheffing van C, hieris het fout gegaan omdat ik geen enkel besef had dat een akte van cessie niet met terug werkende kracht ingevuld kon worden.

Dit is de enige waarheid welke ik onder ede kan bevestigen."

2.20 Op 15 april 2020 heeft de voorzitter van de Raad aan klager verzocht nadere inlichtingen te verschaffen.

2.21 Klager heeft daaraan bij brief van 22 april 2020 voldaan. Daarbij heeft klager onder meer twee verklaringen overgelegd, één van zichzelf gedateerd 21 april 2021 en één van zijn advocaat, B, gedateerd 22 april 2021. In de verklaringen is een verslag opgenomen van hetgeen volgens klager respectievelijk volgens zijn advocaat, tijdens de zitting van de kantonrechter op 28 oktober 2020 door V is verklaard over de totstandkoming van de geantedateerde akte van cessie en derol van beklagde daarbij. De verklaring van B vermeldt onder meer:

"Ter zitting hield V, die optrad als bevoegd vertegenwoordiger van A, in eerste instantie vast aan zijn stelling dat de akte van cessie op 31 december 2013 was opgesteld. Hij vertelde zelfs dat hij deze akte op die datum persoonlijk in de brievenbus van L had gestopt. Pas nadat hij geconfronteerd werd met de onomstotelijke bewijzen dat de akte niet op 31 december 2013

opgesteld kon zijn, veranderde hij zijn verhaal. Hij erkende dat de akte van cessie niet op 31 december 2013 was opgesteld en ondertekend, maar dat hij op advies van S wel die datum op de akte had vermeld, omdat C per die datum was ontbonden en dus uiterlijk per die datum een vordering kon overdragen. V leek zich op dat moment nog niet bewust van de ernst van deze handelingen. Hij vond het volledig terecht dat L aan A moest betalen, ongeacht of de akte nu geantedateerd was of niet.”

3. De klacht en conclusies van klager en beklagde

3.1 Klager verwijt beklagde in de onderhavige klachtprocedure, kort gezegd:

handelen in strijd met artikel 1.1. RBU, doordat beklagde:

V heeft geadviseerd om achteraf een akte van cessie op te stellen en om die te antedateren, en aldus valsheid in geschrifte te plegen, hetgeen V ten uitvoer heeft gebracht, en zich namens zijn cliënt V heeft ingespannen om op basis van dit valselijke opgemaakte document een betaling van klager te verkrijgen.

a. welbewust onwaarheden heeft opgeschreven over de overname van de vordering van C op RL en klager door A. om op die basis een betaling van klager te verkrijgen.

3.2 Klager stelt dat V tijdens een zitting van de rechtbank van 28 oktober 2020 heeft verklaard op advies van beklagde een akte van cessie te hebben opgesteld en te hebben geantedateerd. Hij verwijst daarbij naar de twee ingebrachte verklaringen en eventueel nader bij te brengen bewijs met betrekking tot de verklaringen van V tijdens de zitting van de kantonrechter van 28 oktober 2020. Voor wat betreft de bewust opgeschreven onwaarheden verwijst klager naar de brieven van beklagde van 18 november 2015 (2.10), 22 maart 2018 (2.12) en 7 juni 2018 (2.14).

3.3 Beklagde stelt primair dat de klacht van klager niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. Klager is geen cliënt van beklagde en is dat ook nimmer geweest. Bovendien is de klacht te laat, te weten méér dan één jaar na het vermeende klachtwaardige handelen ingediend. Verder stelt beklagde dat van een advies aan V om een akte van cessie op te stellen, dan wel om een dergelijke akte te antedateren, geen sprake is hetgeen V bereid is onder ede te bevestigen. Ook wijst beklagde in dat verband op de tot de stukken behorende verklaring van V van 21 maart 2021.

3.4 Klager concludeert tot gegrondbevinding van de klachten zoals vermeld.

3.5 Beklagde concludeert primair tot niet-ontvankelijkheid van de klachten en subsidiair tot ongegrondverklaring van de klachten.

4. Beoordeling van de klacht(en)

Ontvankelijkheid van de klachten; direct belanghebbende

4.1 Artikel 6, tweede lid van het Reglement luidt, voor zover hier van belang:

“Een klacht kan worden ingediend door:

a. een direct belanghebbende
(...)”

4.2 In het tot 1 januari 2019 geldende Reglement van Tucht was een gelijkkluidende bepaling opgenomen in artikel 9, derde lid.

4.3 Beklaagde stelt dat klager geen cliënt van hem is en ook nimmer cliënt van hem is geweest en daarom niet als direct belanghebbende als bedoeld in artikel 6, tweede lid, letter a van het Reglement kan worden aangemerkt. De klachten dienen daarom niet-ontvankelijk te worden verklaard aldus beklagde.

4.4 Aan de stelling van beklagde ligt kennelijk ten grondslag, de opvatting dat slechts (voormalig) cliënten van een RB-lid als ‘direct belanghebbende’ in de zin van artikel 6, tweede lid, letter a van het Reglement kunnen worden aangemerkt. Dit is echter, zoals de Raad reeds eerder voor het tot 1 januari 2019 geldende Reglement van Tucht heeft geoordeeld, niet juist (vgl. Uitspraak RvT van 22 september 2017, nr. 703-2017, r.o. 4.6, en RvT van 26 februari 2019, nr. 802-2018, gepubliceerd op www.rb.nl). Gezien de gelijke bewoordingen van het huidige artikel 6, tweede lid, letter a van het Reglement en het tot 1 januari 2019 geldende, artikel 9, derde lid, en nu er geen aanwijzingen zijn dat in het nieuwe Reglement onder ‘direct belanghebbende’ iets anders zou zijn bedoeld dan voorheen, hebben deze uitspraken hun belang ook onder het nieuwe Reglement behouden.

4.5 Gezien de aard van de naar voren gebrachte klachten en de tussen klager en beklagde bestaande verhoudingen – klager is de wederpartij van enkele cliënten van beklagde en beklagde is in die hoedanigheid voor en namens die cliënten jegens beklagde opgetreden teneinde van klager een zeker geldbedrag te verkrijgen – heeft ook klager belang bij een correcte en zorgvuldige uitvoering van de werkzaamheden en integer optreden van beklagde.

4.6 Op deze gronden dient klager naar het oordeel van de Raad als ‘direct belanghebbende’ te worden aangemerkt, en kunnen de klachten in beginsel in behandeling worden genomen.

Ontvankelijkheid van de klachten; uitgangspunten beoordeling tijdigheid van de klachten

4.7 Artikel 6, vierde lid van het Reglement luidt:

Een klacht die wordt ingediend na verloop van een jaar na de dag waarop de klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het handelen of nalaten van het lid van RB tegen wie de klacht is gericht, wordt niet-ontvankelijk verklaard. Een klacht wordt steeds niet-ontvankelijk verklaard indien meer dan vijf jaren na dat handelen of nalaten zijn verstreken.

4.8 Voor zover hier van belang heeft de Raad van Beroep van de Vereniging bij uitspraak van 24 maart 2021, nr. B303-2019, over de toepassing van artikel 6, vierde lid, van het Reglement geoordeeld:

“6.20. Anders dan de Raad van Tucht heeft geoordeeld, geeft artikel 6.4 van het Reglement Tuchtrechtspraak (...) niet de mogelijkheid af te wijken van een niet-ontvankelijkheid ten aanzien van een klacht waarvan de klager meer dan een jaar op de hoogte was.”

4.9 De in artikel 6, vierde lid van het RTRB bedoelde termijn van één jaar neemt echter eerst een

aanvang op de dag ná de dag waarop de klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs heeft kunnen kennisnemen van het gestelde klachtwaardig handelen. Als eerste dag van de termijn van één jaar heeft naar het oordeel van de Raad dan ook te gelden de dag ná de dag waarop de klager zich bewust is geworden of redelijkerwijs bewust moest zijn geworden van het mogelijk ‘klachtwaardige’ aspect van het handelen van het lid. De eventuele kennis van een gemachtigde van de klager dient in dit verband aan de klager te worden toegerekend (vgl Raad van Tucht, 22 februari 2021, RBT:2021:002).

4.10 De klacht van belanghebbende is op 9 februari 2021 door de Raad op elektronische wijze ontvangen. Beklaagde stelt dat voor zover de gedragingen van beklagde waarover wordt geklaagd hebben plaatsgevonden vóór 9 februari 2020 respectievelijk vóór 9 februari 2016, derhalve meer dan één jaar respectievelijk meer dan vijf jaar vóór ontvangst van de klacht door de Raad, klager niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in zijn klachten.

4.11 Tussen partijen is niet in geschil dat V eerst ter zitting van de kantonrechter op 28 oktober 2020 gebruik heeft gemaakt van een geantedateerde akte van cessie. Klager doet zijn klacht onder 3.1.a. steunen op het door hem gestelde feit dat V tijdens die zitting heeft verklaard dat beklagde hem, V, daartoe heeft geadviseerd. Dit maakt dat, indien dat feit aannemelijk geacht kan worden, deklacht in zoverre tijdig door klager bij de Raad is ingediend.

4.12 Voor wat betreft de bewust opgeschreven onwaarheden verwijst klager naar de brieven van beklagde van 18 november 2015 (2.10), 22 maart 2018 (2.12) en 7 juni 2018 (2.14). Voor zover de klacht verwijst naar de brief van beklagde van 18 november 2015 kan de klacht door de Raad niet in behandeling worden genomen, aangezien ten tijde van het indienen van de klacht op 9 februari 2021, reeds méér dan vijf jaren na het schrijven van die brief door beklagde, waren verstreken. Voor zover de klacht wijst op de inhoud van de brieven van beklagde uit 2018, dient nader te worden onderzocht of sprake is van klachtwaardig handelen van beklagde en, zo deze vraag bevestigend moet worden beantwoord, op welke moment klager met die klachtwaardigheid bekend is geworden of redelijkerwijs had kunnen worden.

Beoordeling van de klachten

4.13 Artikel 1.1. van het RBU luidt:

Een lid is gehouden zijn werkzaamheden op een eerlijke, zorgvuldige en behoorlijke wijze te verrichten, zich te houden aan wet- en regelgeving en zich verder te onthouden van al wat overigens in strijd is met de eer en waardigheid van het beroep.

4.14 Bij de beoordeling van de klachten is van belang dat de last om feiten en omstandigheden te stellen en bij betwisting – zoals hier – aannemelijk te maken die de conclusie rechtvaardigen dat sprake is geweest van gedragingen van beklagde die in strijd zijn met het bepaalde in artikel 1, eerste lid van het RBU, in beginsel op klager rust. Dit betekent dat eventuele twijfel met betrekking tot de vast te stellen feiten en omstandigheden ten nadele van klager strekt.

4.15 Naar het oordeel van de Raad zijn er geen omstandigheden gesteld of aannemelijk geworden die aanleiding geven in het onderhavige geval van deze hoofdregel af te wijken.

De klacht onder 3.1.a

4.16 Klager stelt dat beklaagde V heeft geadviseerd om achteraf een akte van cessie op te stellen en om die te antedateren, en aldus valsheid in geschrifte te plegen en zich namens V heeft ingespannen om op basis van dit valselijke opgemaakte document een betaling van klager te verkrijgen. V heeft zulks, aldus klager, tijdens een zitting van de kantonrechter van 28 oktober 2020 zelf verklaard. Hij verwijst daarbij naar de twee ingebrachte verklaringen (2.21) en eventueel nader bij te brengen bewijs met betrekking tot de verklaringen van V tijdens de zitting van de kantonrechter van 28 oktober 2020.

4.17 Bij de beoordeling van dit onderdeel van de klacht zal de Raad veronderstellenderwijs uitgaan van de juistheid van de stelling van klager dat V tijdens de kantonzitting van 28 oktober 2020 heeft verklaard dat hij met betrekking tot het opstellen en antedateren van de akte van cessie op advies van beklaagde handelde, zodat aan het bewijsaanbod van klager kan worden voorbijgegaan.

4.18 De Raad stelt voorop dat klager met betrekking tot dit onderdeel van de klachten, buiten de bedoelde verklaring van V geen nader bewijs heeft bijgebracht. Op 28 oktober 2020 heeft V in eerste instantie verklaard dat de akte van cessie op 31 december 2013 was opgesteld. Ook verklaarde V toen de akte van cessie persoonlijk te hebben bezorgd bij klager. Vervolgens verklaarde V dat de akte van cessie was geantedateerd en dat hij dat op advies van beklaagde had gedaan. Tegenover de verklaring van V op 28 oktober 2020, staat de verklaring van dezelfde V van 21 maart 2021 (2.19) waarin hij juist verklaart met betrekking tot het opstellen, antedateren en gebruiken van de akte van cessie zonder enige bemoeienis van beklaagde te hebben gehandeld. Weliswaar heeft klager erop gewezen dat de betreffende verklaring niet is ondertekend, maar hij heeft niet bestreden dat heten verklaring van V betreft.

4.19 Naar het oordeel van de Raad zijn de verklaringen van V dermate tegenstrijdig en inconsistent dat op grond van alleen de verklaring van V van 28 oktober 2020, de stelling van klager niet aannemelijk is gemaakt. Weliswaar kan uit de verklaring van V van 21 maart 2021 worden afgeleid dat V met beklaagde overleg heeft gehad over een akte van cessie, maar dat is onvoldoende om de door klager gestelde actieve rol van beklaagde aannemelijk te achten. Er blijft gezien de tegenstrijdige verklaringen van V twijfel bestaan met betrekking tot mogelijke betrokkenheid van beklaagde bij het antedateren van de akte van cessie en het gebruik van die geantedateerde akte jegens klager door V. Zoals hiervoor aangegeven werkt deze twijfel in dit geval ten nadele van klager.

De klacht onder 3.1.b

4.20 Klager stelt verder dat beklaagde welbewust onwaarheden heeft opgeschreven over de overname van de vordering van C op RL door A om op die basis een betaling van klager te verkrijgen. Hij wijst daarbij, voor zover hier van belang, op de brieven van beklaagde van 22 maart 2018 (2.12) en 7 juni 2018 (2.14).

4.21 In zijn brief van 22 maart 2018, welke door beklaagde – zoals door beklaagde ter zitting van de Raad ook is bevestigd – is opgesteld met de kennelijke bedoeling klager tot betaling van de gestelde vordering te bewegen, heeft beklaagde aan klager geschreven dat alle rechten en verplichtingen van C in het kader van de ontbinding van deze vennootschap onder algemene titel zijn overgegaan naar

A. In zijn brief van 7 juni 2018 herhaalt beklaagde die stelling en neemt beklaagde zijn eerderstelling dat sprake zou zijn van cessie van de vordering door C niet terug.

4.22 Klager betwijfelde weliswaar dat de vordering, ondanks de andersluidende verklaring van beklaagde daarover, zou zijn gecedeerd en dat van een overgang onder algemene titel van de activa en passiva van C aan A geen sprake was, doch naar het oordeel van de Raad is eerst ter zitting van de kantonrechter van 28 oktober 2020 feitelijk komen vast te staan dat van de door beklaagde in zijn brieven van 22 maart 2018 en 7 juni 2018 gestelde omstandigheden geen sprake is geweest. Daarmee is ook pas in oktober 2020 komen vast te staan dat de door beklaagde aan klager gezonden brieven van 22 maart 2018 en 7 juni 2018 feitelijke onjuistheden bevatten en is klager ook pas op dat moment op de hoogte geraakt van het mogelijk klachtwaardig gehalte van het handelen van beklaagde. De klacht is voor wat betreft dit onderdeel dan ook tijdig bij de Raad ingediend.

4.23 Ter zitting van de Raad heeft beklaagde de inhoudelijke onjuistheid van zijn brieven van 2018 waar het gaat om de overdracht c.q. overgang van de vordering van C op RL naar A bevestigd. Beklaagde heeft als redengeving voor zijn handelingen verklaard dat hij de brieven heeft geschreven bij wijze van “bluf”. Het was, aldus de verklaring van beklaagde ter zitting van de Raad, “het enige dat we hadden. We wilden L bewegen te betalen.”

4.24 Op grond van het voorgaande kan de conclusie niet anders zijn dan dat beklaagde, kennelijk om zijn cliënt V ter wille te zijn, welbewust (“bluf”) feitelijke onjuistheden heeft vermeld in zijn brieven van 22 maart 2018 en 7 juni 2018 aan klager, met bedoeling klager op basis van oneigenlijke argumenten tot betaling aan V/A te bewegen. Dit Raad acht dit oneerlijk en onbehoorlijk en daarmee laakbaar en in strijd met de eer en waardigheid van het beroep van Register-belastingadviseur. Klachtonderdeel 3.1.b voor zover deze is gegrond op de brieven van beklaagde van belanghebbende uit 2018 is gegrond.

Slotsom met betrekking tot de klachten

4.25 De klacht vermeld onder 3.1.a is ongegrond en de klacht vermeld onder 3.1.b. is gegrond met uitsluiting van het deel van de klacht dat ziet op de gedraging van beklaagde in 2015, dat niet-ontvankelijk is.

Op te leggen maatregel

4.26 Van een lid van de Vereniging mag worden verwacht dat hij zijn cliënt met raad en daad naar beste vermogen bijstaat, doch dit gaat uiteraard niet zover dat het lid zich daarbij van onwaarheden bedient om het gewenste doel te bereiken. Integendeel. Van beklaagde had in de gegeven omstandigheden juist mogen worden verwacht dat hij in het overleg met V – mede in het belang van V zelf – voldoende tegenwicht zou hebben gegeven teneinde de discussie met klager zuiver te houden.

4.27 Naar het oordeel van de Raad is de maatregel van “waarschuwing” als bedoeld in artikel 14.4, onder a. van het RTRB een passend en geboden antwoord op de geconstateerde gedraging van beklaagde. De Raad zal overeenkomstig beslissen. Tot het toekennen van een schadevergoeding of het bemiddelen daarbij – zoals door klager verzocht – is de Raad niet bevoegd.

5. Kosten van de procedure

De kosten van deze procedure worden met toepassing van artikel 14, zesde lid van het RTRB vastgesteld op € --. Deze kosten komen ten laste van beklagde. Door de Vereniging dient aan klager het door hem voor het in behandeling nemen van deze klacht gestorte bedrag van de waarborgsom van € 200 te worden terugbetaald.

6. Beslissing

De Raad:

- verklaart de klacht vermeld onder 3.1.a ongegrond,
- verklaart de klacht onder 3.1.b voor zover deze ziet op inhoud van de brieven van beklagde 22 maart 2018 en 7 juni 2018 gegrond en
- verklaart de klacht onder 3.1.b voor zover deze ziet op de inhoud van de brief van 18 november 2015 niet-ontvankelijk
- waarschuwt beklagde,
- veroordeelt beklagde in de kosten van de procedure, door de Raad vastgesteld op € -- en bepaalt dat beklagde het bedrag ad € -- uiterlijk binnen veertien dagen nadat deze uitspraak onherroepelijk is geworden dient over te maken naar rekening IBAN: NL92 ABNA 0435 1683 55 t.n.v. RB te Den Haag onder vermelding van klachtnummer 6988.01.08.039.16, en
- bepaalt dat de door klager gestorte waarborgsom van € 200 door de Vereniging wordt gerestitueerd.

Deze uitspraak is gedaan door mr.drs. M.G.J.M. van Kempen, voorzitter, mr.drs. C.J. van Zijp RB en drs. R. Ekhart-van der Laan RB, in tegenwoordigheid van C. Schimmel-Eling.

De voorzitter,

(M.G.J.M. van Kempen)

Deze uitspraak wordt toegezonden aan klager en beklagde. Een kopie van deze uitspraak wordt toegezonden aan het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag.

Tegen deze uitspraak kunnen klager, beklagde en het bestuur van de Vereniging RB binnen twee maanden na de dagtekening beroep instellen via de website rb.klachtregeling.nl.

Voor het instellen van beroep is een waarborgsom verschuldigd. Na het instellen van beroep ontvangt de indiener daarvoor een nota.